

Ἐρμανός, Επιου· Καλάλ· Ἡπείρος
Ἔπειρ. Χρον. 12 (1937), σ. 17.

Ιωάσσαφ
(Βελεγραΐδων ναι' Καρίνης) 18οι.

γέτο Γερμανοῦ, ἐνδ' ἀττική, ἀναφέρονται ταὶ εἰδῶ:

«Ιωάσσαφ [επικανόνας Βελεγραΐδων ναι' Καρίνης] τό νοιού πεπληρωμάτος
χρέος, ἐξελέγη (Ιουνίος 1759) ο ὁσπίταρος ἐν ἱερομονάχοις υπὸ Ιωάσσαφ,
τῶν πανορινῶν γυνίφων μενομένων, αἰδεῖσθαι τοῦ Π. ΚΠόλεως Σεραφείμ
καὶ αἴδιώσαι τοῦ αρχιπλού Αχριδῶν Κυρίλλον, ἐν τῷ εὐ ΚΠόλει ἐ.
ταῦτας οὐταρχίας θεοτόκους τῆς μαρουλιωτίσσης ὑπό τοῦ πρ.
Προτεκτίσθων φιλοδέον, τοῦ πρ. Καστορίας Ησαΐον καὶ τοῦ πρ. Αοι-
δορενίου θεοουλίτου. #

„Ιωάσσαφ παραιτηθέντος ἐξελέγη (1783) ὁ ἱερομονάχος Παρθένος.

Παρδενίος Καραϊστάνετος απομαχέσων (Σεπτεμβρίου 1765) ώπε
από την οίκη της Ιωάννας, αναφερόμενη την ίδια χρονιά.

